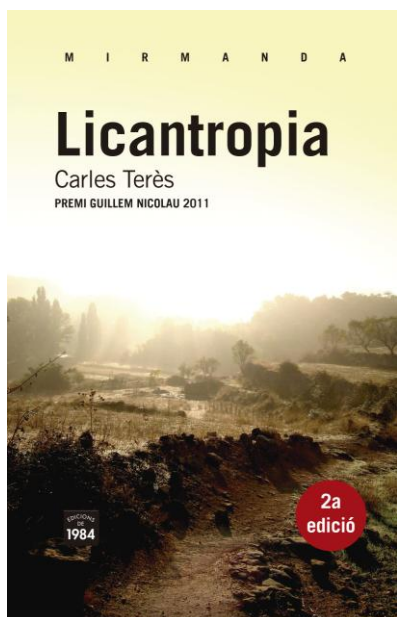

Revista de la llibreria La Central

Licantropia, Carles Terès. Capítol 1: som al segle XVIII, i un jove mossèn Magí, mentre travessa l'alt Matarranya a la recerca d'ànimes a les quals salvar, topa amb un mas i una contrada poc amistosa, terra de llobaters, on l'instint animal té més pes que l'humà. Fins al punt que el pobre mossèn ha de fugir comes ajudeu-me d'aquesta terra que el pertorba. Capítol 2: Riiing! Sona el despertador. La novel·la gòtica s'ha acabat i som a ple segle XXI. Ara el nostre protagonista és el Llorenç, barceloní resident a la Pobla de la Llobosa, que mica en mica anirà descobrint el seu costat més feréstec. Però no es tracta d'una novel·la sobre un home llop, sinó sobre el subtil autoaprenentatge (gens d'autoajuda), del contacte amb la natura més salvatge, instintiva i suggeridora, de la memòria individual i col·lectiva... Hi trobareu les influències de Lovecraft, Perucho, per exemple, en

temes com la ciència contra la natura o l'impuls contra el raciocini. Tot plegat ens remet també a la literatura popular, inclús el to del llibre -sempre intrigant, sempre amb l'inquietud rere el clatell-.

D'estil àgil però precís, la novel·la acaba per mostrar-nos la llengua i la parla ebrenc - que Terès domina, de la millor manera possible-, sense que el registre dialectal avorreixi, mentre ens situa en aquesta terra de frontera, tan ben ambientada per l'autor, que és la Franja. El costat fosc dels éssers humans ha estat sempre un misteri, i aquesta novel·la, entre el quotidià i el fantàstic, hi furga no pas trobant-hi solucions màgiques sinó proposant més dubtes que respostes. Potser perquè «hi ha zones fosques en l'evolució» i perquè, al final, tots som animals.

D.P.